

עולם ה"זוהר הקדוש" פרק ט"י

כתבו ז"ל כי לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד. משם הגדולים (להחיד"א)

ו. דגל מחנה אפרים: לשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר על דרך דאיתא שלשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר, כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו. (הרה"ק ר' משה חיים אפרים מסדילקוב בעל דגל מחנה אפרים בליקוטים דיבור המתחיל ישקני)

ז. אמר הבעש"ט ז"ל: אמירת הזוהר מסוגל לנשמה. אמר הבעש"ט ז"ל, בג' דברים הכלל היפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוין, אלא אחד המכוין כו' ובלבד שירבה, אמירת הזוהר מסוגל לנשמה. (ספר נתיב רש"י, בשם "מורי", ה"ה הרה"צ ר' הלל מפאריטש)

ח. בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגנזי מרומים: ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר. שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגנזי מרומים סגולה למחשבות זרות בעת התפילה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר, (ספר מגדל עז, מאמרי דא"ח מאדמו"ר חב"ד).

ט. שמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני: מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר. וכמו ששמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני, שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר. (חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות ע' ס"ד)

י. הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה יעסוק בספר הזוהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מכל מקום הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה. (תיקון ליל הוש"ר)

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי פרנסה טובה ולשערי כלכלה

לדוד בן שרה ואלברט

ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לאחר כשנתיים התפטר מתפקיד ראש הישיבה, ובשנת ה'שס"ד התפטר גם מתפקיד אב בית הדין. התפרסם כצדיק ומקובל וגדולי תורה, רבנים, שרי המלוכה העריצו והעריכו אותו והקיסר רודולף השני אף הזמינו לארמון. התווכח עם גדולי הכמרים שניסו להעליל על היהודים ויכל להם. התנגד ללימוד בדרך פילפול והזהיר מדרכים ומנהגים חדשים.

סבר כי יש להתחיל בלימוד המקרא, לאחר מכן משנה ואח"כ תלמוד בהתאם לדרך הלימוד של התנאים, האמוראים, הגאונים וכל האחרונים ולא כפי שיש המתחילים ללמוד בגיל 6 תלמוד ולבסוף מגיעים למשנה ולכן לא נשאר בידם לא תלמוד ולא שום דין והוראה. טען שהזלזול במשנה מעכב את ביאת הגואל.

השתדל להראות כי ראוי ונכון ללמוד אסטרונומיה ושאר חכמות שישמשו כסולם לעלות אל חכמת התורה והכרת הבורא, עסק בקבלה ובצירופי שמות. אחת מהאגדות המתהלכות סביב אישיותו הינה כי ברא גולם באמצעות "ספר היצירה" ומינה אותו לשמור על היהודים מפני שונאיהם ולאחר שמילא את תפקידו החזירו לעפר. סבר כי בשל הפוטנציאל האלוקי הטמון באדם ביכולתו לשלוט על הטבע כאשר הוא ממצה את מלוא הפוטנציאל שלו. ראה את הגלות כדבר שאיננו טבעי המתנהג בניגוד ל"סדר העולם" ולחוקיותו הטבעית, לכן עתיד להתבטל וקיים רק בשל גזרה מיוחדת של אלוקים. חלק מהספרים שכתב ולא פרסם אבדו בשריפה.

הסתלק בשנת ה'שס"ט. על שמו קרוי המושב כרם מהר"ל. מספריו: • אור חדש • באר הגולה: על אגדות בש"ס • גבורות ה': על הגדה של פסח • גור אריה: על פירוש רש"י על התורה • דרוש נאה • דרשות מהר"ל מפראג • דרך חיים: על פרקי אבות • חידושי אגדות מהר"ל: על ש"ס בבלי • חידושי מהר"ל מפראג: על טור יו"ד • נצח ישראל: על הגלות והגאולה • נר מצוה: על חנוכה • נתיבות עולם.....

המשך בשבוע הבא

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: רינה בובליל בת נסריה

כשהורם המכסה נגלה לעיניה תינוק יפה תואר ויפה מראה, ופניו קרנו מאור השכינה, והתינוק שבה אותה וגמרה בליבה לגדלו באהבה רבה בממלכה. רק בעיה אחת עמדה בפני בתיה, ילד החמד סירב לאכול מהמצריות, והיא חששה לחיי הילד, ומרים שצפתה כל העת בנעשה, הגיחה ממחבואה שבין קני הסוף, והציעה לה שתביא לפניה אשה עברית להאכיל את הילד. ולמי קראה מרים? כמובן לאמא יוכבד. וכמה מאושרת ונרגשת הייתה.

אין זאת כי אם נבואה נזרקה בבתיה בשעה שקראה לו משה, אלא כי עתיד למשות את ישראל מארץ מצרים. ולא היה זה השם היחיד שניתן לילד, אלא 10 שמות היו לו למשה.

ואלו הם העשרה השמות: אביו קרא לו "חבר". אמו יוכבד קראה לו "יקותיאל". סבו קהת קרא לו "אביגדור" אהרן אחיו קראו "אבי ונוח". מרים אחותו קראה לו "ירד". אומנת משה כינתה אותו "אבי סוכי" שהוא אבי הנביאים. המכונים קראו לו "סוכים". בני ישראל קראוהו "שמעיה בן נתנאל" והקדוש ברוך הוא קרא שמו "טוביה" - טוב ל'.

וכך גלגל הקדוש ברוך הוא את הדברים, ומי שנולד להיות מושיעם של ישראל גדל בבית המלך פרעה. החיים בבית פרעה התנהלו על מי מנוחות, עד שארע מעשה, שעורר את בית פרעה משלוותו.

משה בן שלוש שנים, ובמהלך הסעודה ישב משה על ברכי פרעה והשתעשע עימו. לפתע הושיט את ידו וכהרף עין הוריד הילד את כתף המלכות המפואר מעל ראש המלך. זעזוע עבר בין הנוכחים, ובלעם בן בעור קם מעל כסאו ואמר בקול נרעש: כבוד המלך מוכרחים להרוג את הילד בחרב, כי אין ספק שהוא גואלם של ישראל.

ופרעה כמעט שקיבל את עצת בלעם, אך הנה קם אחד היועצים על רגליו ואמר: שמעשהו של הילד הוא נובע מתוך קלות דעת וחוסר בינה. וכדי להוכיח את דבריו, ביקש להביא לפניו שתי קערות, באחת - זהב ובשנייה - גחלים, אם ייטול הילד מן הזהב, סימן שניחן בבינה. ואם ישלח ידו לעבר הגחלים, נדע שהוא קל דעת ופזיז. ההצעה נשאה חן בעיני פרעה, וכך עשה. דממה השתררה בחדר.

כשישב משה לפני קערת הזהב וקערת הגחלים והביט בהן. וכולם ביקשו לדעת שיחרץ דינו לחיים או למוות. ואז שלח ידו לעבר הזהב. נלקח ממדרשי חז"ל

המשד בשמוע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה

מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לח"כ גדעון עזרא בן פנינה

"אש הכוכב"

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת ויקהל: "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר ציווה ה' לעשות אותם". מדוע כינס אותם? וזאת כדי למסור להם שבת כמקודם. שהרי בראשונה עד שלא עשו בני ישראל את העגל, הקדוש ברוך הוא מסר להם את השבת. וזה הוא שלא שמרו אלו ערב רב. וזאת כיון ששמעו כמו שכתוב בפרשת כי תשא: "ביני ובין בני ישראל" אמרו ואנחנו דבר וזה נמנע מאיתנו, ומיד כמו שכתוב בפרשת כי תשא: "ויקהל העם על אהרן ויאמר אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים" והם נמשכו אחריהם. ולאחר שאלו מתו, כינס משה את בני ישראל בלבדם ונתן להם שבת כמקודם, והווי מה שכתוב בפרשת ויקהל: "ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה' כל העושה בו מלאכה יומת". וממשיך הפסוק מפרשת ויקהל: "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת", וכאן יש סוד הסודות לאלו שיודעים חוכמה עליונה. והווי סוד השבת.

אבל הסוד הזה נמסר לחכמים עליונים, שהרי שבת סוד עליון הוא. באותם אלו הכוכבים האחרים, ונכללים. כולם באותו כוכב, בוא וראה, ביום ונעשה אחד כלל השבעים. ואותו כוכב הוא מתפשט ונעשה כמדורה אחת לזהטת בכל הצדדים. ואז מתפשטת אותה מדורה סביב אלף הרים, והיא עומדת כחוט אחד שמסבב. וזו מדורת האש מושכת אצלה גוונים אחרים שהם בפנים ממנה. הגוון הראשון הוא ירוק. וכיון שהוא עומד זה הגוון, ואז עולה אותה מדורש האש, והיא דולקת למעלה על אותו גוון ירוק, והיא נכנסת לפנים ממנו וזורקת את אותו גוון ירוק לחוץ, ואז עומד הירוק לחוץ, ואותה מדורת אש הכוכב כלולה בפנים. ואחר כך הוא ממשיך אחריו גוון אחר שהוא שני בגוון לבן, ואתו הלבן נכנס לפנים. וזאת כיון שהוא עומד זה הגוון, עולה אותה מדורת האש של אותו כוכב, וזורקת את אותו לבן לחוץ, ונכנסת היא בפנים. וכן כל אלו גוונים עד שזורקת אותם לחוץ, ונכנסת לפנים, והיא מתקרבת אצל אותה נקודה מכוסה ולקחת ממנה אור... "הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

חדווה אינגר בת עאידה ז"ל

כי מעטים חכמים, הנקראים בנים, בעת ההוא. והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים, לא תיקח האם על הבנים. כי בנים אינם נמצאים אז, ולכן לא תיקח האם, השכינה. והמשיח התעכב עד שנים עשר חודשים אחרים, ואחר כך יבוא בעלה, זאת אומרת, ויקים אותה מעפר, כמו שכתוב: "אקים את סוכת דוד הנופלת".

וביום ההוא יתחיל מלך המשיח, ויקבץ את הגלות מסוף העולם עד סוף העולם כמו שכתוב: "אם יהיה נדחך מקצה השמים". ומיום ההוא, כל האותות הניסים והגבורות, שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים, יעשה לישראל, כמו שכתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

כל אלו הדברים תמצא בסוד של שלושים ושניים שבילי החוכמה של השם הקדוש. וכל עוד שניסים אלו לא יתעוררו בעולם, לא יהיה נשלם השם הקדוש, ולא תתעורר האהבה, כמו שכתוב: "השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות", וזהו מלך המשיח שנקרא צבאות. או באיילות השדה, או שאר הצבאות והמחנות שלמטה. "אם תעירו ותעוררו את האהבה" זה ימינו של הקדוש ברוך הוא, ספירת החסד שנקראת אהבה. עד שתחפץ, ששוכבת לעפר, השכינה שבגלות, שיהיה הרצון המלך בה. צדיק יהיה, מי שיזכה לאותו הדור. צדיק הוא בעולם הזה, וצדיק הוא בעולם הבא.

הרי הערותיי בסוד האותיות של השם הקדוש בסוד ההתעוררות שלו, של הקדוש ברוך הוא, אל בניו. אבל עתה יש לי לגלות, מה שלא ניתן רשות לאדם אחר לגלות, אלא זכות של הדור הזה יקיים העולם עד בואו של מלך המשיח. או מי יקום אז, במה שאני רואה שהגלות יהיה נמשך, מי יכול לסבול.

"ה' אלוקינו בעלונו אדונים זולתך לבד בך נזכיר שמך". במקרא הזה יש סוד עליון בסוד האמונה. ה' אלוקינו, זאת היא ההתחלה של סודות העליונים, חוכמה ובינה, שמשם כל האורה יוצאת להדליק את כל הנרות, כלומר שכל המוחין הנקראים הויה אלוקינו. ושם תלוי כל סוד האמונה, הנוקבא. כמו שכתוב: "ויבן ה' אלוקים", שהם חוכמה ובינה. את הצלע, הנוקבא, שנקראת אמונה.

"בעלונו אדונים זולתך". כי אין מי שישלוט על עם ישראל רק השם העליון הזה, ה' אלוקינו. ועתה בגלות שולט עליו צד האחר. "הזוהר הקדוש"

המשד בשבע הבא

ההמשך בשבוע הבא מדהים ביותר

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה

המלך מנשה פרק י"א

ברור שמדיניותו של מנשה בשטח הדת עוררה התנגדות. ראשי המתנגדים היו כמובן הכוהנים, וביחוד כוהני המקדש בירושלים, שנאלצו לסבול פולחני-ניכר יום-יום ושעה-שעה. התנגדותה של זו הייתה קודם כל במישור הרעיוני. מאה השנים שחלפו מאז הופעתו של עמוס הנביא – שבעקבותיה באה העמקה עצומה והגדרה מדויקת של רעיונות דתיים-מוסריים והתבצע הטיהור של עבודות האלוהים על ידי חזקיהו – הותירו רושם עמוק בקרב הכהונה, כפי שהוכיחה כעבור זמן מה גם תקופת יאשיהו. נוסף על הכוהנים, פגעה הריאקציה של ימי מנשה גם ברעיונותיהם של נאמני הנבואה. אמנם ישעיהו כבר לא היה אז בין החיים, אך תלמידיו, שחונכו ברוחו להטיח את האמת ללא רתיעה, ודאי שלא הסתירו את זעמם על המלך. הקשר ההדוק שבין הדת לבין המדיניות לא איפשר למנשה לסגת מהקו בו בחר. המשפט הקצר "וגם דם נקי שפך מנשה, הרבה מאד, עד אשר-מלא את-ירושלים, פה לפה" מעיד על עוצמת תגובתו. בשם מחויבותו ליחסים ההדוקים עם אשור לא היסס מנשה לעצור, לענות ולחסל את מתנגדיו, לרבות אלה שבאו מתוך המימסד הדתי ומהחוגים הרוחניים שזכו לתמיכה עממית. אפילו הנביא ירמיהו, שהחל את פעילותו סבימי יאשיהו, נתן הד לתחושה של רדיפת המאמינים ששררה באופן ברור כל כך בימי מנשה: "כלה חרבכם נביאיכם, פאריה משחית". יורשו של אסרחדון, אשורבניפל, החליט לסיים את המסע נגד מצרים בו פתח אביו. שוב שיגר מנשה את חילות העזר שלו לסייע לצבא אשור. שוב היכו אשור ובנות בריתה מכה ניצחת את תהרקה המצרי, והלה נאלץ לסגת אל כוש. עתה קמו שליטי המחוזות המצריים ובראשם נכה, והתקוממו נגד האשורים מעורפם. ההתקוממות דוכאה עד מהרה ו נכה נשלח לאזיקים לנינוה לעמוד למשפט. אלא שכאן הפתיע אשורבניפל. הלה הבין כי בשל מעמדו הבעייתי של השלטון האשורי במצרים כדאי לו להפוך את נכה לידיד. אשורבניפל הפתיע את כולם: הוא חנן את המלך השבוי, החזיר לו את מלכותו ואף הרחיב את תחומי שלטונו. השקט חזר למצרים למספר שנים, עד מותו של תהרקה הישיש.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי זווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

סוד סודות הפנים פרק ו'

סוד הפנים לאותן בעלי החוכמה הפנימית. צורות הפנים אין הן ברשומות שמבחוץ, אלא בתוך הרושם של סודות פנימים. צורות הפנים מתהפכות מן צורות של רשומות, כי צורות הפנים הן סתימות בהרוח השורה בפנים. ומתוך זה הרוח לחוץ צורות הפנים, שהן ניכרות אצל אותן החכמים.

צורות הפנים ניכרות מתוך הרוח. רוח יש באדם שסודות של אותיות חקוקים בו, וכל האותיות סתומות תוך רוח ההוא. ולפי שעה עולות הרשימות של אותן האותיות לתוך הפנים, וכמו שאלו האותיות עולות כן נראים הפנים בצורות רשומות לפי שעה, מראה שאינו מתקיים. מלבד אותן בעלי החוכמה שהמראה מתקיים בהם ואינו נשכח מהם...

ציור האותיות בא מצד של למעלה, והציור של האם נצטייר ברוח ההוא למטה, והציור של האותיות גנוזות בהם בפנים, והציור האם בולט לחוץ. ציור האם הם פני "אדם, פני אריה, פני שור, ופני נשר". והרוח עושה הציור של כולם מבחוץ לפי שעה. לפי שכל מה שהוא מצד הרוח בולט לחוץ, ונראה ונגזף. וכל אלה הצורות נראות מצוירות בציור של אותיות. אף על פי שהן גנוזות, אלה ארבע הצורות נראות לפי שעה לאותן בעלי עיניים, המבינים בסודות החוכמה להסתכל בהם.

"ציור ראשון". כאשר האדם הולך בדרך אמת, אותן היודעים בסודות ריבונם יכולים להסתכל ולהבין בו, לפי שהרוח הפנימי מתוקן בו. ובולט בו לחוץ ציור של הכל. וציור ההוא הוא "צורת האדם". וזה הוא ציור שלם יותר מכל הציורים. וזה הוא ציור הנעבר לפי שעה לפני עיניהם של חכמי לב.

זה האיש כשמסתכלים בפניו החיצון, עיני לבב המסתכלים נתעוררת באהבה אליו. ארבע סימנים של אותיות יש בפנים. גיד דק אחד בולט בשכיבה מצד ימין. וגיד דק אחד הכולל שני גידים אחרים הנאחזים בו בצד השמאל. ואלו ארבע הם ארבע אותיות הנקראים: "עדות". הסימן של אות ע' הוא גיד הדק ההוא של צד ימין הבולט בשכיבה. אות ד' עם שתי אותיות ו' ת' המחוברות בה, הן גיד הדק ההוא הכולל שני גידים אחרים שבצד השמאל. וזהו הכתוב: "עדו"ת ביהוסף שמו". שכל מי שראה אותו נתעוררה אהבה בליבו אליו, והוא נשתלם באהבה.. צורה זו של אדם הכולל כל הצורות, וכולן נכללות בה. זה האדם אינו נבהל ברוחו, בשעה שכועס הוא במנויה ודבריו במנוחה-ומייד נתפייס. בשבוע הבא: המשך "סוד הפנים" "הזהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים

לשרון בובליל

ולכל בני משפחתו

גם הלל הזקן היה ראוי להיות נביא....האם זכה לנבואה? לא אף הוא לא זכה לנבואה. הסיבה לכך הייתה כמו בימי ברוך בן נריה: הדור לא היה זכאי לנבואה, ולכן לא היה הלל הזקן נביא....היורדים ניצלו את צערו של ברוך והפכו אותו למעין מקל חובלים שבסופו של דבר היה להם עצמם לרועץ.

"נבואת האבנים הגדולות" צר היה לי עד מאוד, מניד המספר את ראשו, לראות בשיירה האומללה ההולכת מרצונה החופשי לגלות המרה. שיירה של פליטים היא תמיד מעציבה, אנשים נעקרו משורשם, מהלכים להם דומם, פניהם אפורים, ואין כל שמחה אפילו בקרב הילדים. היו שם עגלות רתומות לחמורים ובהם נטלטלו זקנים וילדים עם כרים וכסתות ומעט כלי בית. כך, צעד אחר צעד יצאו מארץ חמדה.

במרכז השיירה נראו נערות מהלכות ומאן אבל יותר משל האחרים. הן בכו חרש, וניכר היה שעין צופה בהן ושומרת את צעדיהן. ואלו היו בנות המלך אשר אולצו על ידי יוחנן בן קרח לרדת מצרימה גם הן. בין היורדים היה גם ירמיהו הנביא וברוך בן נריה. גם הם הוכרחו להצטרף אל השיירה.

אין מה לספר על הדרך שעברו הנוודים עד שהגיעו לתחפנחס אשר במצרים. גם שם, אפילו בגלות במקום שאין בו שמץ מקדושת ארץ ישראל לא עזב הקדוש ברוך הוא את עמו. ועדיין הייתה הדרך לתשובה פתוחה בפניהם. ועדיין קרא אליהם "שובו בנים".

קח אבנים גדולות, אמר הקדוש ברוך הוא לירמיהו הנביא, "והבא אותן למקום בו עושים לבנים, מקום זה נמצא בפתח ביתו של פרעה". האנשים שעברו במקום נעצרו, משפשפים את עיניהם בתימהון, מוזר ביותר נגלה לעיניהם. הנביא הזקן, הדור פנים, נשא על שכמו אבנים גדולות. "מה הוא עושה? שאלו זה את זה: לאן לוקח ירמיהו את האבנים הללו? נלך אחריו ונראה: הציע מישהו.

האנשים התחילו ללכת בעבות הנביא. הוא מתקרב לבית פרעה, לחשו. ירמיהו אומנם נעצר בסמוך לבית פרעה, ושם ראו האנשים התמהים כיצד נוטל ירמיהו מלט בכף ומניח את האבנים הגדולות שהביא במלבן הקרוב של פרעה. היהודים התקרבו. מתקבצים סביב הנביא, מתבוננים במעשיו ומצפים להסבר כלשהוא, וזה לא אחר להגיע. כה אמר ה' אלוקי ישראל, הרים ירמיהו את קולו: "הנני שולח...את נבוכדנצר ושתי כסאו מעל האבנים האלה....."

המשך בשבוע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעל בת נעמי ודוד

הקב"ה מעטר כל אחד בעטרה קדושה

בליל שבת כיון שכולם מתפזרים להיכנס בנקב העפר, שלא הם יכולים לשלוט, ואז צריך הבן אדם היחידי לשמור ולהישמר. ועוד אף על פי שלא הם יכולים לשלוט, והם נראים לפעמים, ובן האדם יחידי חייב וצריך להישמר. ואם כך חסרון השמירה הוא. אבל בשבת שמירה היא נמצאת לעם הקדוש, והקדוש ברוך הוא כאשר נכנסת שבת, הקדוש ברוך הוא מעטר כל אחד ואחד מישראל, ורוצה שישמרו את אותה העטרת הקדושה שהם התעטרו בה. ואף על פי שהם לא נמצאים ביישוב, ויש לפעמים לבן אדם יחידי נראים שמזלו רע לו.

ואז צריך לו לבן אדם להתעטר בעטרה הקדושה ויש לשמור אותה. סוף סוף השמירה נמצאת באותו לילה לעם הקדוש, הואיל וסוכת שלום פרוסה על העם, שהרי שנינו שבכל מקום שסוכת שלום נמצאת, סטרא אחרא (הצד האחר) הוא לא נמצא שם. ועל כן שמירה וכמובן השמירה היא נמצאת ומצויה.

יום השבת שמחה הוא לכול, והכל נשמר למעלה וגם מטה. והאור התחתון מאיר לעלות למעלה ביופי העטרות, ושבעים חלקים הם יותר, וזקן כל הזקנים הוא מתעורר. ואז כאשר עולה האור, העם הקדוש מקדימים לבית הכנסת בלבוש כבוד ובשמחה, ואז מתעטרים בעטרה הקדושה שלמעלה, ובאותו רוח שעומד עליהם למטה, והם משבחים בתשבחות למעלה, וכל העליונים והתחתונים כולם בשמחה ומתעטרים כולם בוא וראה, ביום שישי כאשר כאחד. ואז העליונים פותחים ואומרים: זכאים אתם העם הקדוש בארץ, שהקדוש ברוך הוא מתעטר עליכם, וכל צבאות הקדושים הם מתעטרים בגללכם.

וזה היום הוא יום הנשמות, ולא יום הגוף, וזאת מפני ששלטון צרור הנשמות הוא. והם עומדים עליונים ותחתונים הם כולם בזיווג אחד, ובעטרת הרוח יחידה עליונה קדושה. תפילת השבת של העם הקדוש, שלוש תפילות נמצאות ביום הזה כנגד שלוש שבתות והם כולם כאחד. וכיון שנכנסו העם הקדוש לבית הכנסת, אסור להתעסק אפילו בצורך בית הכנסת, אלא בדברי תשבחות ותפילה וכמובן בתורה שכראוי להם. וכל מי שמתעסק בדברים אחרים ובדברי העולם הזה, הוא בן אדם אשר מחלל את השבת ואין לו חלק בעם ישראל. ושני מלאכים ממונים על זה ביום השבת, והם שמים את ידיהם על ראשו ואומרים: אוי לפלוני שאין לו חלק בהקדוש ברוך הוא.

ועל כן צריך להתעסק בתפילה ובשירים ובתשבחות אל הקדוש ברוך הוא ולהתעסק בתורה. וזה היום הוא יום הנשמות, שמתעטר אותו צרור הנשמות בתשבחות הקדוש ברוך הוא. ומשום כך משבחים בתשבחות לשבח הנשמה וזה כמו שכתוב: "נשמת כל חי תברך את שמך ה' אלוקינו ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד מן הולם ועד הולם אתה א-ל", ואין השבח אלא היא בצד הנשמה והרוח. ובזה היום עומד ברוח ובנשמה ולא של הגוף.

"הזוהר הקדוש"

ההקדשה והברכה היקרה: לשערי רפואה,

לשערי זיווג, לשערי פרנסה, לשערי ברכות והצלחה, לעילוי נשמת..ועוד בדיסק של "תורת הזוהר הקדוש" א.מקבלים ברכה ע"ג הדיסק ובתוך הדיסק. ב. בעמוד האחורי של החוברת "הזוהר הקדוש".

ג. באינטרנט עם ההקדשה בסרט הפתיחה ד. מקבלים dvd מתוך

הסרט יחד עם ההקדשה. וזה לנצח נצחים..בפרטים: טלפון 054-4577956

מהו דינו של אדם שכועס

שהרי כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את בן האדם, עשה אותו בדיוקן עליון. ונפח בו רוח (נשמה) קדושה שכלולה משלוש, כמו שהעמדנו שיש בו נפש רוח ונשמה, ומעלה מהכול נשמה, שהיא כוח עליון לדעת ולשמור מצוות הקדוש ברוך הוא.

ואם אותה נשמה קדושה מכניס אותה בעבודה אחרת, זה הוא מטמא אותה ויוצא מעבודת ריבונו. מפני ששלושה כוחות אלו כולם אחד, נפש רוח ונשמה משתתפים כאחד והם אחד, והכל כמו הסוד העליון, ועל זה אמר שלמה המלך בספר משלי: "הולך את חכמים".

ואם אנו רואים את זה בן האדם שיש בו אלו דרגות כולן. ועוד לא עמד בקיומו לדעת מי הוא, במה נודע? שלא להתקרב הבן אדם איתו או להימנע ממנו בן אדם שיש בו דרגות אלו כולן ועומד בקיומו, זה הוא אדם שלם עבד נאמן לריבונו, וצריך להשתתף עימו ולהתחבר איתו וללמוד דרכיו ממנו. ובמה נודע בן אדם לדעת מי הוא? להתקרב איתו או להימנע ממנו? כן! "בכעסו ממש", והוא יודע אותו בן אדם וניכר מי הוא. ואם אותה נשמה קדושה שומר בשעה שכעסו בא עליו, שלא יעקור אותה ממקומה כדי לשרות תחתיה אותו אל זר, וזה הוא עבד לריבונו, וזה הוא אדם שלם ביותר.

ואם אותו בן אדם לא שומר אותה, והוא עוקר קדושה זו עליונה ממקומה לשרות במקומה סטרא אחרא (הצד האחר), ודאי זה הוא בן אדם שמורד בריבונו, ואסור להתקרב עימו ולהתחבר עימו, וזה הוא כמו שכתוב בספר איוב: "טורף נפשו באפו". הוא טורף ועוקר נפשו בגלל רוגזו, ומשרה בתוכו אל זר. ועל כתוב: "חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו", שאותה נשמה קדושה טורף אותה ומטמא אותה בגלל אפו, אשר נשמה מחליף בכעסו. כי במה נחשב הוא, עבודה זרה אותו בן אדם. ומי שמתחבר עימו ומי שמשוחח איתו, כמי שמתחבר בעבודה זרה ממש. ומה הטעם? מפני שעבודה זרה ממש שורה בתוכו. ולא עוד אלא שעקר קדושה עליונה ממקומה, והשרה במקומה עבודה זרה אל זר. מה אל זר כתוב בספר ויקרא: "אל תפגו אל האלילים", וכמו כן אסור להסתכל בפניו.

"הזהר הקדוש"

מקבלים הזמנות להקדשות וברכות

על גבי דיסק mp 3 "תורה אש"

של 5 שעות לדיסק 5 פרשיות מהתורה... מהרב אריה א. ברדה לעילוי נשמת, לשערי רפואה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה, ולשערי תשובה... ועוד עם הקדשה וברכה בתוך הדיסק וע"ג הדיסק

להזמנות: טל. 054-4577956

ספירת המלכות אינה "פעילה" לא בשלב התכנון ולא בשלב העשיה. המלכות רק מקבלת ואין לה מעצמה כלום. משולה ללבנה, מה הלבנה מקבלת אורה מהשמש, אף ספירת המלכות מקבלת כוחה הרוחני משאר הספירות.

המלכות היא שורש הנבראים, ומשמשת ככלי מעבר וככלי קיבול לכל מה שמגיע לנבראים. כלומר, השורשים הרוחניים המהווים והמקיימים את כל חלקי המציאות, תחילת התהוותם ברצון-הכתר-ומשם משתלשלים דרך הספירות לפי סדר קבוע, ומגיעים אל ספירת המלכות "תפקיד" ספירה זו הוא להעביר את כל השפע הבא ממנה אל הנבראים. ככל שהמלכות מקבלת יותר, השפע המגיע אל הנבראים גדול יותר אף הוא.

נמצאנו מדברים על שלוש קבוצות: 1. כתר חכמה בינה – קבוצות המחשבה: 2. החסד, הגבורה, התפארת, הנצח, ההוד והיסוד – ספירות הבנין: 3. המלכות – הספירה המקבלת, והמעבירה הלאה.

"ספירות היושר וספירות העיגולים". הזכרה לעיל שני סוגים של השגחה: א. השגחה כללית: ב. השגחה פרטית. להלן נגדיר בהרחבה את מושג ההשגחה ובמה שונה מההנהגה. כאן נסביר כללית את הקשר בין ספירות היושר וספירות העיגולים לבין שני סיגי ההשגחה הנ"ל.

ההשגחה הכללית היא סך כל של הבורא יתברך על העולם לקיומו, כלומר, התנאים המינימליים, המאפשרים חיים לנבראים שיוכלו לחיות ולעבוד את בוראם. כל חוקי הטבע וכל המערכות, שאנו מכירים ושאינו מכירים, המספקים לבני האדם תנאים לקיומו, נכללים בהגדרה זו. ההבדל בין ההשגחה הכללית לבין ההשגחה הפרטית הוא, שבהשגחה הכללית אין השפע המגיע לנבראים תלוי בעבודת הבורא שלהם. כאשר בעל חיים מקבל את מזונו בעיתו, אין הדבר בגלל זכאותו לכך, אלא בגלל שהוא חלק מכלל הבריאה, שרצה הבורא לברוא, וזאת כדי שלאדם שהוא בעל הבחירה, יהיה מקום מתאים "לעובדה ולשומרה". כדי שלאדם בעל הבחירה, שהוא נזר הבריאה.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

גוף האדם שנקרא עולם קטן

אמר לו רבי שמעון בר יוחאי, והרי הזקן אמר שהוא נמצא בגלגול יסוד הוא. ושם י' שמתגלגל בו ושורה עליו והוא נח בו וטורח בגלגול שטרח בששה ימים. שהם עולים לשש שהיא אות ו', ולשישים באות י' שש פעמים עשר, ולששה אלפים באלף, ולשישים רבוא (שהם שש מאות אלף) בכתר עליון וזה מה שאמר שלמה המלך במגילת קהלת: "דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת".

ובכל זמן שבא והולך הרי השעה עומדת לו וזה מה שכתוב: "והארץ לעולם עומדת". שלזה בת זוגו עומדת לו בכל מקום ובכל גלגול ובכל שעה, ואף על פי שהולך ובא בכמה גלגולים. וזה מה שנקרא "צדיק וטוב לו". ולכל שמי שהשעה שלו עומדת לו אלא בשעה אחרת שאין בת זוגו עומדת לו, וזה נקרא "צדיק ורע לו" כמו שאמרו בעלי המשנה: כל מי שדוחק את השעה אז היא דוחה אותו.

אמר רבי אלעזר:, והרי רבי פדת הוא צדיק גמור היה: ומדוע לא נפל בשעה שלו שהיא בת זוגו בן גילו? אמר לו אביו רבי שמעון בר יוחאי, בני יש גלגול שמחייב אותו שנופל במזלו שהוא בן גילו, כמו שכתוב בספר התורה בספר דברים בפרשת עקב: "ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם", וזו שהיא שעת מזונות ושעת חיים טובים ובנים.

ויש גלגול שמחייב אותו שלא נופל בשעת מזונות שהיא בן גילו, ואף על פי שהוא עושה כמה זכויות בעולם. ומפני זה בעלי המשנה בנים, חיים ומזונות לא בזכות וזה הדבר תלוי אלא במזל תלוי הדבר. שהגלגול גורם לו כאילו במזל תלוי הדבר

ומה שאמר אם רוצה אתה שאחריב העולם ואחזור לבוראו ואפשר שתיפול בשעת מזונות. כך שמעתי, בודאי שכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, זה גוף האדם שנקרא עולם קטן, ומשום כך נאמר אם רוצה אתה שאחריב העולם, ואביא אותו בגלגול אחר ואולי תיפול בשעת המזונות.

המשך בעמוד הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

לקמי תורג'מן בת שמחה

בינתיים הרי זקן הזקנים עתיק העתיקים ירד אצלו ואמר: "עולם של כל צדיק זו השכינה", כאשר מסתלק ממנה עמוד האמצע ונשארת חרבה. ובגללה נאמר: "תרצה שאחריב העולם."

שכל ספירה וספירה נקראת גלגל, ועם ו' גלגול ושש ספירות באותיות עולות לשישים רבוא (600,000). וזה דור הולך ודור בא, ואין דור פחות משישים רבוא. והארץ לעולם עומדת זו "השכינה".

שהיא נקראת אולי ועליה נאמר כל זה ואולי שזוכה לשעת מזונות. ועליה נאמר בספר דניאל: "על אובל אולי". שכבר התחייב לפני שיבוא לעולם שהיא שכינה תחתונה.

והרי התחייב בספירה שהיא למעלה ממנו. עד שנתקן אותו מקום שניטל בן אדם נשמתו, אין לו תקנה בשכינה התחתונה, שהיא שעת כולם, ומפני זה השעה לא עומדת לו. ואם תלוי במזל עליון, אפילו שיעשה כמה זכויות, לא בזכות תלוי הדבר, שהרי מחויב הוא מלמעלה. אמר רבי שמעון, מכאן נלמד הגלגול שתלוי בשכינה שהוא במינו.

אבל אם אחרת ייקח לו, אם אותו רוח יבוא בגוף אחר, שהרי אין הוא מינו, מה כתוב בו, עומדת לו השעה שם, והיא בת זוגו. אמר, ודאי עומדת לו השעה שהיא בת זוגו שהתגלגלה עימו.

אם לא עומד בו שארה כסותה ועונתה לא יגרע. שארה זה גלגול ראשון, שאר בשרו. כסותה כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו זה גלגול שני. ועונתה אדם הייחוד שלו שהוא גלגול שלישי.

שמעתי שבן אדם שבא בגלגול והתחייב לאדונו לפני שיבוא לעולם, אף על פי שיעשה זכויות, לא בזכותו תלוי הדבר, שהרי מזלו גרם לו. ומה אמר אם רוצה אתה שאחריב את העולם ואפשר שתיפול בשעת מזונות. בודאי כך שמעתי, שכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו. וזה גוף האדם שנקרא עולם קטן. "הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לשי משיח בן בלה

גלגול המזלות בחיים

זה שאמר שלמה המלך: במגילת קהלת: "עת ללדת ועת למות עת לטעת". והן י"ד י"ד. יד ימין היא "רחמים": ללדת, לטעת, לריפוא, לבנות, לשחוק, לרקוד, כנוס אבנים, לחבוק, לבקש, לשמור, לתפור, לדבר, לאהוב, שלום. יד שמאל היא "דין" לדון: למות, לעקור, להרוג, לפרוץ, לבכות, ספוד, להשליך אבנים, לרחוק, לאבד, להשליך, לקרוע, לחשוב, לשנוא, מלחמה. יד ימין היא פשוטה לקבל שבים שכתוב בתורה בספר שמות: "וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רַמְהָ יַמִּינְךָ ה' זְאֲדָרִי בְכוֹז". יד ימין רחמים. יד שמאל דין, שכתוב בתורה הקדושה בספר דברים: "הֲלֹא יָד ה' הוֹיָה, יָד ה' הֵייתָה בָּם לְהוֹמֵם". ופני זה יש עת רצון, ונאמר בתורה בספר ויקרא: "בַּהּ בֹּאֵת אֵל יְבוֹא אֱהָרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ". ויש עת דין שנאמר בה ואל יבוא בכל עת אל הקודש. ומפני זה בס כ"ח ימי הירח. י"ד ימים היא שלימה, וי"ד ימים חסרה.

ומי שנולד בימי השלמות, הוא שלם בבנים, בחיים, בעושר, במזונות, בשמחה, בשלווה ובניין. בכל י"ד עיתים הוא טוב. ומי שנולד בזמן שהיא (הירח) חסרה, בכל י"ד ימים אלו הוא חסר בכולם, הוא עני בלי מזונות, ובלא בנים ובלא חיים. ומי שנולד באמצע יהיה בינוני.

וכל זה מי גורם, שנולד בראש או בסוף או באמצע, זה גלגול שלו שמחייב אותו, ומי גורם זה שנולד שם, מפני שמזלו גורם שמתחייב מלמעלה קודם שבא לעולם. ומפני זה אמר הקדוש ברוך הוא לרבי פדת, שאם אתה רוצה שאחריב את העולם ואפשר שתיפול בשעת מזונות.

אמר לו ניצוץ קדוש, כל זה מדוע? אמר לו הקדוש ברוך הוא זה סוד גדול. ומי שנולד בחסרון ירח, בכל י"ד ימים הוא חסר, שמזלו גורם. ולזה בן אדם קשים לו מזונותיו כקריעת ים סוף, אפשר שתיפול בשעה של מזונות, שלזה בן אדם שנולד בי"ד שמאל, קשים מזונותיו כקריעת ים סוף. שמזון הנשמה- תורה, מזון הגוף- לחם, בין בזה ובין בזה קשים מזונותיו, מפני שהם מצד הדין שנברא בדין שהוא א-ד-נ-י. ומי שנברא ברחמים שהוא יקו"ק, אין הם קשים מזונותיו. ומזון הנשמה- תורה. ומזון הגוף- לחם מחמשת המינים. **"הזוהר הקדוש"**

 לעילוי נשמת: **יחזקאל בן חביבה ואליהו** ז"ל

 לעילוי נשמת: **גניה יחזקאלי בת צ' חלה** ז"ל

 לעילוי נשמת: **שלמה יחזקאלי בן יפה** ז"ל

כלה וחתן והקדוש ברוך הוא

הוא שמי שמיחד את הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, בזה העולם, הקדוש ברוך הוא מזווג אותו עם בת זוגו, לאותו עולם. ומי שמקריב לו לשכינתו קרבן, הקדוש ברוך הוא מקרב אותו עם בת זוגו. ומי שעושה לו בית המקדש, זהו שכתוב בספר תורה בספר שמות: "ועשׂו לי מקדש", הקדוש ברוך הוא עושה לו באותו עולם בית לדור שם שהוא קודש קדשים. ומי שעושה לו סוכה, הקדוש ברוך הוא מסכך עליו באותו עולם, ומגן עליו ממלאכי חבלה כאשר יוצא מזה העולם והולך לאותו עולם.

וכל מי שמברך את הקדוש ברוך הוא, ומקדש אותו בתפילתו בעולם הזה, אזי הקדוש ברוך מברך אותו בעולם הזה ומקדש אותו. ואין קדושה פחות מעשרה. אף כך עושה לו הקדוש ברוך הוא עשרה חופות בגן עדן.

שקידושין של הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, הם קדוש קדוש קדוש. ושבע ברכות שלו שן בקריאת שמע, בשחר שתיים לפניה ואחת לאחריה. ובערב שתיים לפניה ושתיים לאחריה. הרי הם שבע. וייחוד שלו שמע ישראל. וכך הקדוש ברוך הוא מברך אותו ואת הכלה שלו ומקדש אותו עימה בקדושה, ומייחד שניהם. והכל מידה כנגד מידה.

סוף סוף בכל מה שעוסק בן אדם במצוותיו של הקדוש ברוך הוא, בשבילו ובשביל שכינתו. כך עוסק הקדוש ברוך הוא בשביל בן אדם ובת זוגו באותו עולם. זכאי חלקו מי שישתדל לעשות רצונו, שאין הפה יכול לומר השכר שלו באותו עולם שהוא לדורי דורות. בן אדם עושה לקדוש ברוך הוא רצונו שהוא לפי שעה בזה העולם, ובונה לו בנין בו. הקדוש ברוך הוא בונה לו לבן אדם בעולם שלו בנין לדורי דורות. זכאי מי שמשרה אותו בכל אבר ואבר שלו לעשות לו מקום לשרות שם. ולהמליך אותו בכל אבר ואבר. שלא יהיה בו אבר פנוי ממנו, שאם חסר אבר אחד שלא שורה עליו הקדוש ברוך הוא, בגלל אותו אבר חוזר לעולם בגלגול, עד שנשלם באברים שלו, להיות כולם שלמים בדיוקן הקדוש ברוך הוא. שאם חסר אחד אין הוא בצלמו של הקדוש ברוך הוא.

"הזוהר הקדוש"

ברכה לשערי זוג מהרה:

למרדכי יצחק כהן בן קלודין

ולתפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

אפשר לשמוע את

ה"זוהר הקדוש" בטלפון: 0722-990055 החל מהשיעור הראשון הקדוש ועד מספר 90... בינתיים..

ומקבלים הקדשות וברכות: לשערי רפואה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה, לשערי ברכות והצלחה, לעילוי נשמת... **הקדשות בתוך הדיסק וע"ג הדיסק** וגם dvd לנצח נצחים.. וזה משודר ברדיו **ובאינטרנט כולל הברכה**. וזה נמצא ב"זוהר העולמי" שהכתובת באינטרנט היא:

<http://www.ha-zohar.com>

מיסודו של כ"ק האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גרוס שליט"א בשיתוף עם המגיש הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א הדיסקים יהיה ניתן להשיג בעז"ה אצל מגיד השיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א, טלפון: 054-4577956 וב"מפעל הזוהר העולמי". כמו כן מופיע גם "ביוטיוב" יש לרשום: "אריה ברדה" ולראות את פרשיות השבוע, עם חידושים של ה"זוהר הקדוש" ובהגשת הרב: אריה ברדה.